

Damijan Kracina V letu kačjega pastirja
In the Year of the Dragonfly

Kačji pastir / Dragonfly

V letu kačjega pastirja

“To mora biti jasno: ne spreminja se vir navdiha, pač pa slog!” je pred mnogimi desetletji v nekem intervjuju zatrdil Gino Severini. Danes seveda ne bi uporabil besede slog, temveč bi jo zamenjal na primer z izrazom način interpretacije ali sorodnim.

Ta trditev seveda še danes drži. Narava je še vedno ena temeljnih, neusahljivih in zato osrednjih virov navdiha in hkrati tem likovne umetnosti. Znotraj nje zavzemajo posebno mesto podobe živali, ki jim sledimo nepretrgoma od poslikav prazgodovinskih jam naprej. Njihova sporočilna vloga pa se glede na čas nastanka nenehno spreminja. Narekujejo trenutni status upodobljenih živali, ki se nanaša bodisi na magijo, religiozno čaščenje ali pa je odraz socialnega okolja. Prav odnos človeka do živali je od nekdanj tudi pomembna umetnostnozgodovinska tema.

Živali utelešajo vedno znova nove pomene v umetnosti. V tem pogledu zaznavamo posebej pester razvoj v drugi polovici dvajsetega stoletja. Prelomna so bila predvsem šestdeseta leta, ko je bila živi živali podeljena neposredna vloga v umetnosti. Z njenim nastopom v happeningih in performansih se je vzpostavila povsem nova umetniška forma. Z umeščanjem žive živali v koncept samostojnega likovnega dela sredi sedemdesetih let pa je dobila izbrana žival izrazito sociološko konotacijo (npr. Beuysovi t. i. “socialni prostori”). Od tedaj velja vključevanje žive živali za nekaj samoumevnega in splošno sprejemljivega. Zato se zdi povsem razumljivo, da dobi živa žival v osemdesetih letih, ko jo umetnik izpostavi kot specifični “ready made”, spet nov status. (op.1)

Ob dosedanem opusu in trenutni razstavi kiparja Damijana Kracine se zdi ta kratki zgodovinski oris morda neumesten, saj Damijan Kracina ni nikoli vključeval žive živali v svoja dela. A namen ni bil v izpostavljanju tega pojava, temveč opozoriti na dejstvo, da se vsako ustvarjalno področje oplaja s preteklimi dosežki. V našem primeru so ti pomembni predvsem zaradi udejanjene in ne zgolj nakazane ustvarjalne sproščenosti, kot jo je pred tem ponudil na primer Duchamp. Sproščenost se odraža tako v svobodni izbiri medijev (happening, performans) kot izraznih sredstev (živa žival), kar se zdi ključno tudi za ustvarjalni princip Damijana Kracine. Iz njegovega dosedanjega opusa namreč lahko razberemo, da z izbiro različnih medijev (kiparstvo, video, internet, performans, scenografija itd.), v okviru katerih z uporabo že znanih ali pa z uvajanjem povsem novih izraznih sredstev suvereno dosega vedno znova nove cilje.

Damijan Kracina je vstopil v likovno dogajanje sredi devetdesetih letih. To je bil čas, ko so se umetniki nasploh posebej intenzivno odzivali na vse bolj pereče ekološke probleme v okolju. Ob problematiziranju čistega zraka in vode so se posebej dotikali tudi ogroženosti živalskih vrst. To pa je bila tema, ki je Damijana Kracino pritegnila do te mere, da je sredi devetdesetih let v Galeriji Kapelica pripravil samostojno razstavo z naslovom Kracina TV.

Na njej je izpostavil mrtve mačke in s tem na nekoliko ironičen način tematiziral izumiranje živali zaradi slabih ekoloških pogojev in pretiranega iztrebljanja. Z umestitvijo lastne hiperrealistično zasnovane celopostavne podobe v smislu zgroženega očividca oziroma neposredne priče je skušal nagnusnost zgodbe le še potencirati.

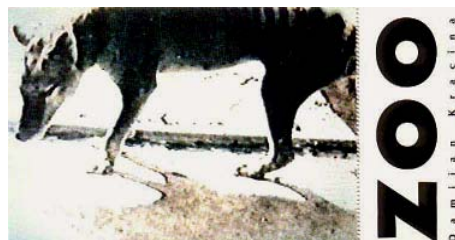
Omenjena instalacija se danes kaže kot nekakšen izvorni vzgib ustvarjalni orientaciji Damijana Kracine, ki se odtlej praviloma tesno veže na živalski svet. Razstavi Aquarium v celjskem Likovnem salonu in ZOO v Galeriji ŠKUC v Ljubljani, ki sta sledili kmalu zatem, to dejstvo le še potrjujeta. V tej vrsti njegovih del pa ne moremo mimo znamenitega projekta Galapagos, ki sta ga skupaj s slikarjem Vladimirjem Lebnom predstavila skoraj deset let kasneje in ga razvijala kar polnih pet let.

Damijan Kracina je torej že na samem začetku izoblikoval in utrdil svoj umetniški kredo. Z omenjenimi instalacijami je namreč nakazal odločen odklon klasičnemu kiparskemu mediju in s tem še posebej estetsko formalistični tradiciji slovenskega kiparstva. Tudi pri samem koncipiranju teh projektov je uveljavil in izpostavil več principov oziroma izhodišč, ki jih uporablja še danes. V prvi vrsti gre za izpostavitve teme, ki se praviloma nanaša na naravo oziroma eksplicitno na živalski svet. S prostorsko zasnovo projekta se izogne klasičnemu pojmovanju tridimenzionalnega kiparstva, kar nadomesti z vključevanjem različnih medijev (kiparstvo in video, kasneje v sodelovanju z drugimi umetniki vključi tudi slikarstvo in zvok). Ne nazadnje je zanj posebej značilno vnašanje lastne podobe, kot žive priče dogodka oziroma neposrednega akterja v njem. Ob tem pa je potrebno omeniti tudi vnašanje duhovitih kontekstov, ki jih bogati z blago ironičnimi podtoni, s čimer njegova dela še izraziteje pridobijo na svojstveni sugestivni moči.

Pomembno prelomnico v njegovem opusu predstavlja projekt Galapagos, ki sta ga ustvarila skupaj s slikarjem Vladimirjem Lebnom že skoraj pred desetimi leti. Zasnovala sta jo kot metaforo znanstvene odprave biologov in zoologov v eksotične kraje. Umetnika sedaj nastopita v vlogi znanstvenikov, ki odkrivata življenje v novem okolju. Projekt sta zasnovala na principu običajnega raziskovalnega dela, ki temelji na odkrivanju, dokumentiranju in raziskovanju novih živalskih vrst ter predstavljanju njihovih habitatov in življenjskih navad. V tako zastavljen okvir sta umestila lastni fantazijski svet, tako da je njuna izpeljava na koncu nekakšna mešanica realnega in irealnega, kar vzbuja precejšnjo mero humorja.

Medtem ko je bila s projektom Galapagos predstavljena faza raziskovanj nenavadno bogatega živalskega sveta, nam skuša Damijan Kracina s projektom V letu kačjega pastirja predstaviti dosedanje izsledke s pomočjo nekakšne simulacije muzejske prezentacije opravljenega raziskovalnega dela.

Predstavitve je omejil na nekaj bistvenih poglavij, od uvodnega dokumentarnega filma z zvočnim zapisom do najnovejšega odkritja spektakularnih razsežnosti. Filmski zapis nam

Kracina TV, detajl, 1995
 Kracina TV, 1995
 ZOO, Vabilo, Galerija ŠKUC, 1997
 Galapagos, Lille, Francija, 2009
 Galapagos, Ape Boys, 2004
 Galapagos, Veliki blatar, 2005

razkriva vso pestrost živalskih vrst, ki jih je do sedaj odkril na svojih raziskovalnih poteh. Sledi mu nazorno predstavljen sistem razvoja živalskih vrst, ki je znanstveno podkrepjen z "arheološkimi" risbami najdenih živali. Med njimi najdemo tudi že okamenele primerke iz pradavnine.

Naslednja postavitvev pa nam s pomočjo makete v naravni velikosti nazorno predstavi izbrani avtentični trenutek iz življenja na drugem koncu sveta: zbor surikat, ki vznemirjeno zrejo v komarja neobičajne velikosti med spreletavanjem nad njimi. Sem sodijo tudi mesojede rastline, ki pa jih Damijan Kracina za vsak slučaj loči od originalnega okolja, da ne bi preveč ogrožale komarja.

V naslednjem prostoru je predstavljena sodobna ambulanta za poškodovane živali, ki jim, če prispejo pravočasno do nje, brez problemov odstranijo puščico, zacelijo rano in nadomestijo krila, kot se bo to zgodilo pri predstavljenem labodu.

Med razstavljenimi predmeti pa zbuja posebno pozornost ogromen okel, ki je kopija, kot pove naslov To ni okel. A da je najdba resnična, potrjujeta kar dve fotografiji. Najdba se je namreč zares zgodila dvakrat: prvič pred več desetletji in ponovno pred kratkim, ko ga je odkril tudi Damijan Kracina.

Za pravo atrakcijo pa je umetnik poskrbel, kot je običaj, v zadnjem razstavnem prostoru. V njem je eno samo krilo kačjega pastirja enormnih razsežnosti, kar šteje za pravo spektakularno odkritje. Umetnik je za njegovo predstavitev skrbno izbral dovolj tesen prostor in ga s tem zavaroval pred morebitnimi kradljivci. Obiskovalce pa spodaj podpisana predstavница tukajšnjih muzejskih delavcev za vsak slučaj opozarjam, da je v njegovi bližini dokumentarni posnetek, na katerem lahko zelo natančno razberemo, da si je umetnik to krilo že izposodil in da vas lahko zdaj zdaj preseneti, kot je že deklico na fotografiji.

In kaj, če je vse to res?

Nobena presoja likovnega dela ne more biti ultimativna, pa četudi ima te težnje. In bolj ko je umetnikovo delo prepleteno z enigmatičnostjo, kar je danes razširjena tendenca, manj možnosti je, da bi bilo deležno dokončne oznake. Praviloma se šele s časovno distanco marsikaj uravna, bodisi doda ali pa odvzame. To pa je lahko dolgotrajen proces, včasih tudi neskončen. Med umetniki, ki se tega zelo dobro zavedajo in svoja dela namenoma gradijo na načelu dezorientacije, je nedvomno tudi Damijan Kracina.

Barbara Rupel

op 1: Thomas Zaunschirm: *Im ZOO der Kunst. Seit wann und warum gibt es lebende tiere in der bildenden kunst?*, str. 39 – 103, Kunstforum, 174, januar – marec, 2005

In the Year of the Dragonfly

“This must be clear: It isn't the source of inspiration that changes, it's the style!” Gino Severini said in an interview

several decades ago. Obviously, he would not use the word style today, but would replace it by the term, way of interpretation, for instance, or by something similar.

Of course, this is still true today. Nature is still one of the basic, inexhaustible, and thus central sources of inspiration, and themes of fine arts at the same time. Images of animals that we have continually followed since prehistoric cave sketches hold a special place within nature. However, their messages have kept changing with regard to the time of origin. They are dictated by the current status of animals depicted, which is reflected in magic, religious practice or social environment. It is human attitude towards animals that has always been an important topic in art history.

Animals have repeatedly embodied new meanings in art. In this sense, we saw increasingly vivid development in the second part of 20th century. The 1960's were a breaking point, above all, when live animal was given a direct role in art. Its appearance in happenings and performances generated an entirely new art form. By including a live animal in the concept of a separate work of visual art in the mid 70's the selected animal was given an express sociological connotation (e.g., Beuys's so-called “social spaces”). Ever since then, the inclusion of a live animal has been seen as something self-evident and generally accepted. It seems natural, therefore that animals received a new status again in the 80's when artists presented it as specific “ready-mades”. (Note 1)

This brief history may be seen as irrelevant to the opus and current exhibition of sculptor Damijan Kracina, because Damijan Kracina has never included a live animal in his works. Nevertheless, rather than to expose the phenomenon, the intention was to point out the fact that each area of creativity is nurtured by past achievements. In our case, these are important for the creative ease accomplished, not merely a creative ease that is hinted on, such as, for example, in Duchamp. The ease is reflected both in the free choice of media (happening, performance) and the means of expression (live animal), which is apparently crucial to the creative principle of Damijan Kracina. We can see in his opus so far that choosing different media (sculpturing, video, the internet, performance, stage design, etc.), and using familiar or introducing completely new means of expression within these media he manages masterfully to achieve one new goal after another.

Damijan Kracina entered the visual arts scene in the mid 90's. That was the time when artists in general responded intensely to increasingly burning environmental issues. While addressing the issues of clean air and water, they singled out endangered animal species.

This was the topic that fascinated Damijan Kracina to the extent that he prepared an independent exhibition in the mid 90's entitled Kracina TV. He put dead cats in the centre of it, somewhat ironically pointing out the extinction of animals due to poor environmental conditions and overkill. He tried to stress the grossness of the story by including a hyper-realistic image of his own body suggesting a disgusted, direct eyewitness.

That installation can be seen today as a sort of original drive of Damijan Kracina's creative orientation that has been, as a rule, closely connected with the animal world. The exhibitions Aquarium at the Celje Visual Arts Salon and ZOO at the ŠKUC Gallery in Ljubljana that followed were proofs of this fact. In this line of his works, we must necessarily mention the famous Galapagos project, for which he collaborated with painter Vladimir Leben almost a decade later, and which they had developed for as long as five years.

As we can see, Damijan Kracina formed and affirmed his artistic credo at the very beginning. These installations indicated a decisive deviation from the classic sculpture medium, and especially from the aesthetically formalist tradition of Slovenian sculpture. Conceiving these projects, he had already introduced and pointed out several principles or starting points, which he still uses today. This is primarily the exposition of a theme, which usually refers to nature, or more explicitly, to the world of animals. In the spatial design of a project, he avoids the classic notion of three-dimensional sculpture, replacing it by introducing different media (sculpture and video, and later, collaborating with other artists, painting and sound). Incidentally, he is especially known for including his own image as a live witness of an event, or its direct participant. We should mention here his introduction of witty contexts, which are enhanced by mildly ironic undertones making his works gain even more on a unique suggestive power.

An important breaking point in his opus was the Galapagos project, which he and painter Vladimir Leben created almost a decade ago. They presented it as a metaphor for a scientific expedition of biologists, zoologists to an exotic place. The artists play the roles of two scientists discovering life in a new environment. They designed the project based on the principle of normal research work encompassing the discovery, documenting and exploring of new animal species, and presenting their habitats and habitual behaviour. They placed within this framework their own fantasy world, so that in the end their realisation is a sort of mixture of the real and unreal, which evokes a good measure of humour.

While the Galapagos project presented a stage in the exploration of the unusually rich animal world, Damijan Kracina wants to present his findings made so far in The Year of the Dragonfly using a kind of simulation of a museum display of research done.

He narrowed down the presentation to a few crucial headings. We follow it through from

the introduction documentary film with a soundtrack to the latest discovery of spectacular dimensions. The film reveals the amazing diversity of animal species, which he has discovered so far on his research trips. It is followed by an explicitly presented evolutionary system of animal species, scientifically supported by "archaeological" sketches of discovered animals. Among them, we can find fossilised specimens from ancient history.

A full size model in the next display presents a clear view into a selected authentic moment in life on the other side of the planet. An assembly of suricates nervously stares at an oversized mosquito, which buzzes over their heads. Carnivorous plants belong to the installation, however Damijan Kracina displays these, separated from the original setting, so they do not pose too great a threat to the mosquito.

The next room hosts a modern veterinary office for injured animals. If they arrive at the office in time, arrowheads are easily removed from their bodies, their wounds healed and wings replaced, as is the case with the swan shown here.

An enormous tusk attracts special attention among the items displayed. It is a copy, and this fact is stated in the title, *This Is Not a Tusk*. Two photographs confirm that the discovery was real. It really happened, twice: several decades ago for the first time, and again only recently, when Damijan Kracina found it.

The artist, as is his custom, provides a true spectacle in the last room of the exhibition. In it, he displays a single wing of an enormous dragonfly, a really spectacular discovery. The artist carefully chose a space that is tight enough to protect it against possible thieves. As a representative of the employees of our museum signed under this introduction, I would like to warn the visitors, just in case, that there is documentary footage nearby where you can clearly see that the artist has borrowed the wing, and he can very well surprise you at any moment, just like he has surprised the little girl in the photograph.

And what if it is all true?

No review of a visual work of art can be the ultimate review, although it would like to be. And the deeper a work of art is buried in enigmas, the less chance it will have of being given a definitive judgement. As a rule, things will only be balanced when some time has passed, either added or taken away. And this can be a long process, sometimes even endless. One of the artists who know this very well and purposely build their work on the principle of disorientation is undoubtedly Damijan Kracina.

Barbara Rupel

Footnote 1: *Thomas Zaunschirm: Im ZOO der Kunst. Seit wann und warum gibt es lebende Tiere in der bildenden Kunst?*, pp. 39 – 103, *Kunstforum*, 174, January – March, 2005

Labod / Swan

To ni okel / This is not a Tusk

Jaz in To ni okel

Referenca

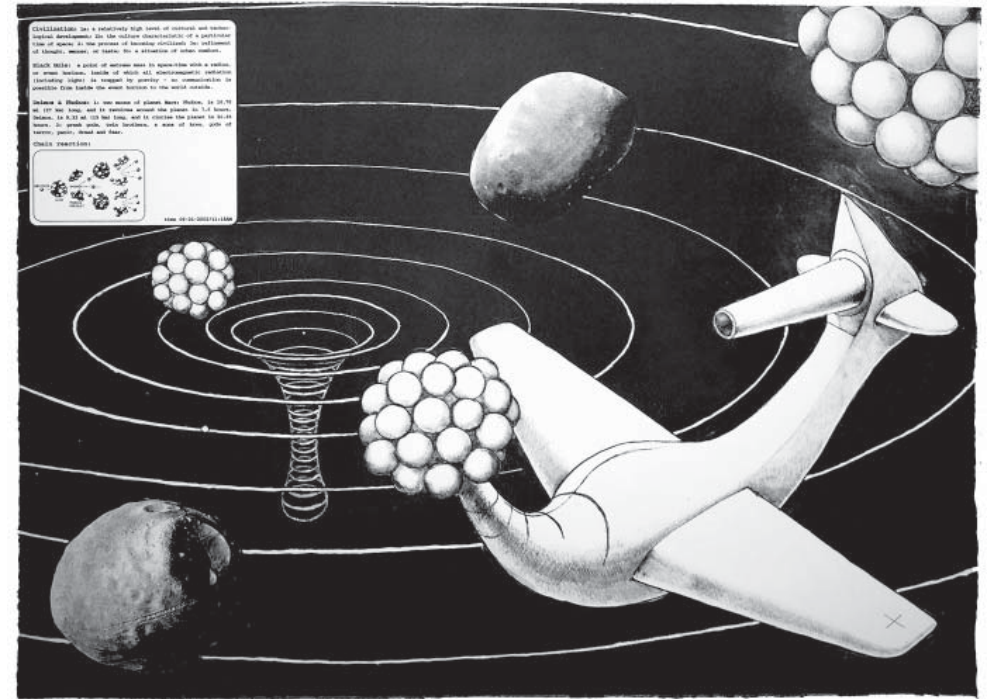
Mesojedke / Carnivorous Plants

Komar in Surikate / Mosquito and Suricates

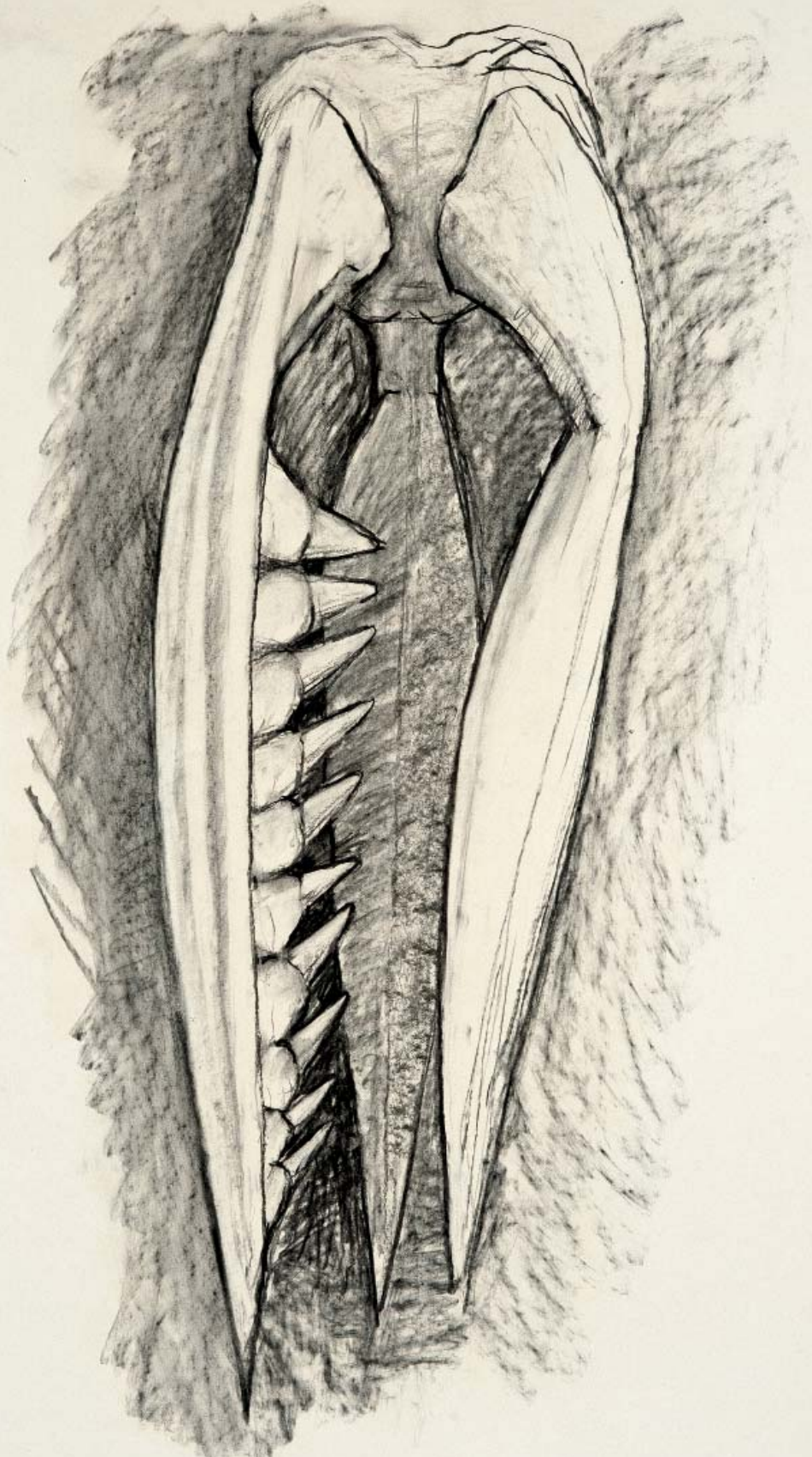

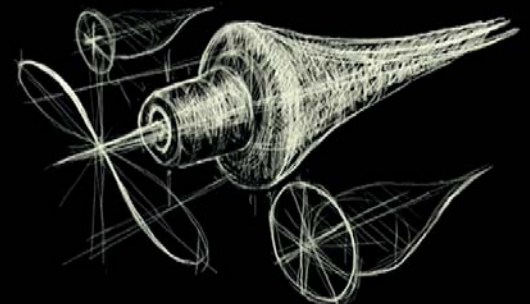
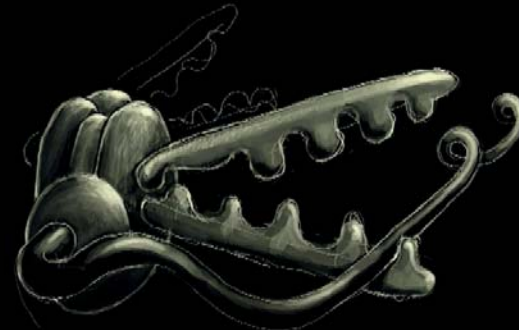
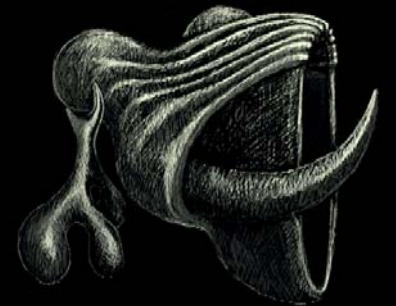
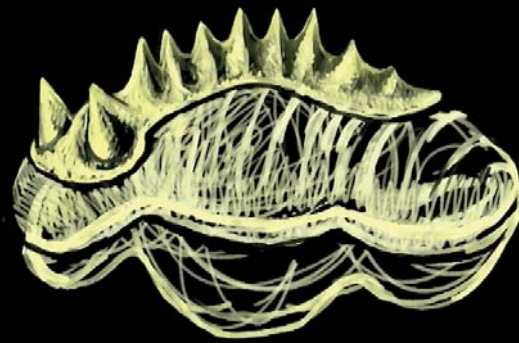
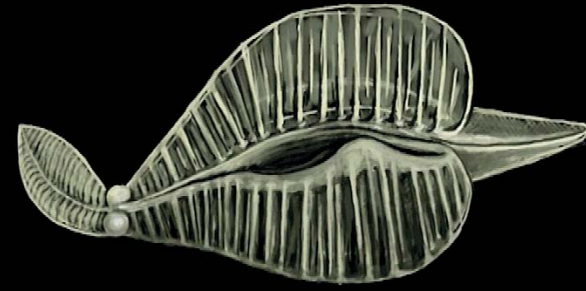
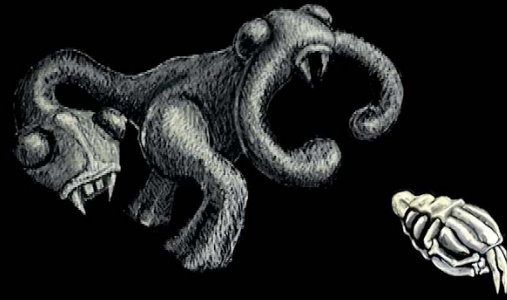
Sistem / System

Wanabiji / Wannabes

030309

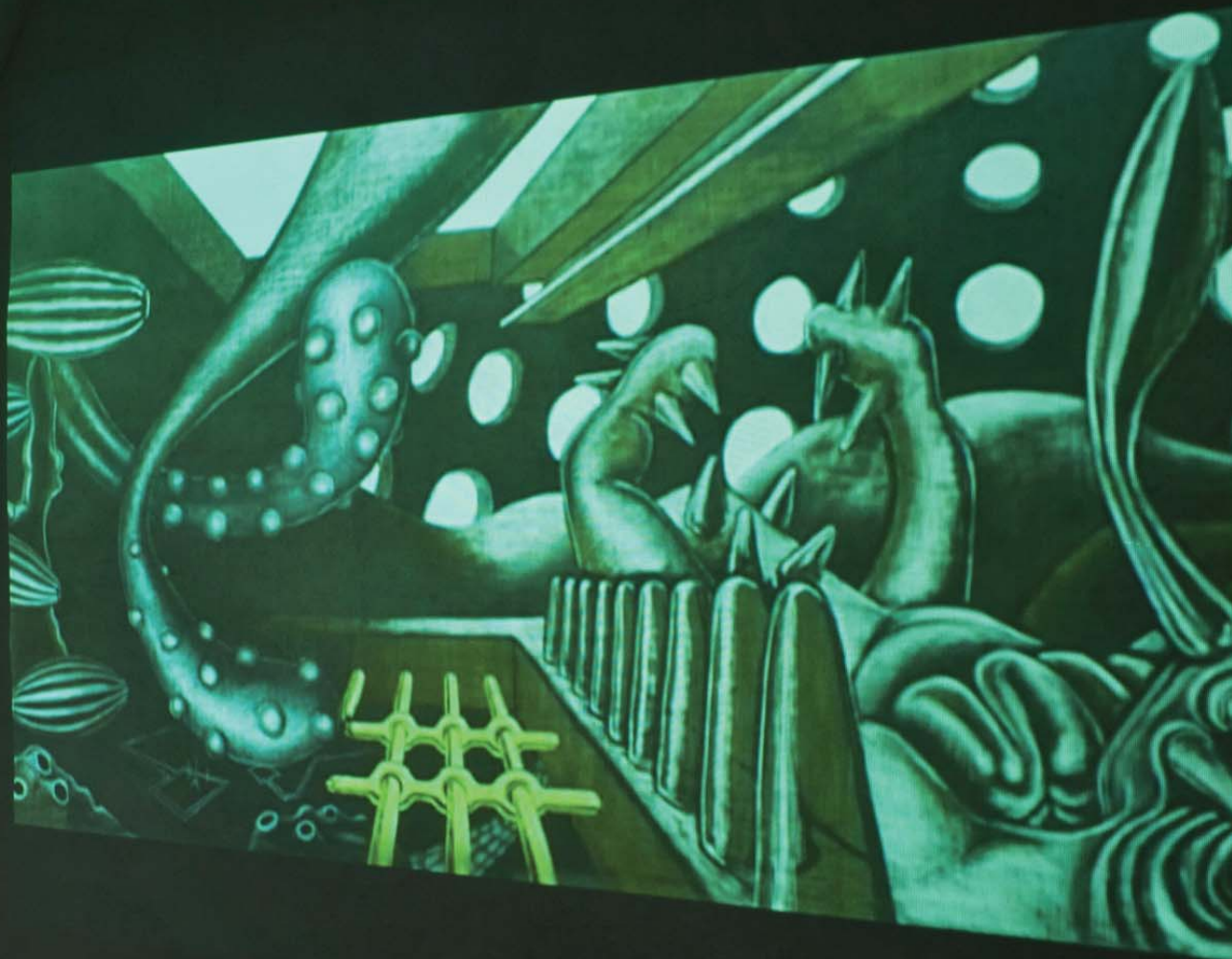

2πr

Razstavljena dela / *Exhibitetd Works of Art*

Kačji pastir / *Dragonfly*, epoksi smola / *epoxy resin*, 70 x 250 x 50 cm, 2013
V letu kačjega pastirja / *In the Year of Dragonfly*, fotografija / *photography*, 19 x 21,5 cm, 2013
Labod / *Swan*, epoksi smola / *epoxy resin*, 82 x 77 x 73 cm, 2013
Labod rentgen / *Swan X-ray*, lightbox (digitalni print, neonske žarnice, pleksi steklo, aluminij / *digital print, neon lights, pleksiglass, aluminium*), 100 x 130 x 18 cm, 2013
To ni okel / *This is not a Tusk*, epoksi smola, različni materiali / *epoxy resin, various materials*, 82 x 70 x 237 cm, 2008
Fotografija 1: Referenca / *Reference*, fotografija na papir / *photography on paper*, 30 x 20 cm
Fotografija 2: Jaz in To ni okel / *Me and This is not a tusk*, fotografija na papir / *photography on paper* (Tomaž Lunder), 30 x 20 cm, 2013
Mesojedke / *Carnivorous Plants*, epoksi smola / *epoxy resin*, 10 x (65 x 32 x 32 cm), 2010
Surikate / *Suricates*, epoksi smola / *epoxy resin*, 8 x (20 x 20 x 60 cm), 2008
Komar / *Mosquito*, poliuretanska smola / *polyurethane resin*, 100 x 260 x 50 cm, 2004
Wanabi 1 / *Wannabe 1*, risba, oglje na papir / *drawing, charcoal on paper*, 100 x 70 cm, 2009
Wanabi 2 / *Wannabe 2*, risba, oglje na papir / *drawing, charcoal on paper*, 100 x 70 cm, 2009
Wanabi - Labod / *Wannabe - Swan*, risba, oglje na papir / *drawing, charcoal on paper*, 100 x 70 cm, 2009
Beta Bione 1, 2, 3, 4, risba, tuš na papirju / *drawing, ink on paper*, 50 x 70 cm (posamezna risba - 30 x 20 cm), 2002
Beta Bione 1, digitalni tisk / *digital print*, 30 x 20 cm, 2005
Beta Bione 2, digitalni tisk / *digital print*, 30 x 20 cm, 2005
Beta Bione 3, digitalni tisk / *digital print*, 30 x 20 cm, 2005
Beta Bione 4, digitalni tisk / *digital print*, 30 x 20 cm, 2005
Trinity 1, litografija na papirju / *lithography on paper*, 30 x 30 cm, 2002
Trinity 2, litografija na papirju / *lithography on paper*, 30 x 30 cm, 2002
Trinity 3, litografija na papirju / *lithography on paper*, 30 x 30 cm, 2002
Črni 1, redukcijsko žgana glina / *black baked clay*, 42 x 22 x 18 cm, 2012
Črni 2, redukcijsko žgana glina / *black baked clay*, 37 x 22 x 30 cm, 2012
Črni 3, redukcijsko žgana glina / *black baked clay*, 14 x 17 x 25 cm, 2012
Sistem / *System*, litografija na papirju / *lithography on paper*, 56 x 75 cm, 2002
Peščeni / *Sandy*, litografija na papirju / *lithography on paper*, 56 x 75 cm, 2002
Animation, video animacija računalniške risbe na izbranem monitorju (philips 20 x 15cm) / *video animation of computer drawing on selected monitor (philips 20 x 15cm)*, DVD 16 min, 2008
Crustacea, epoksi smola / *epoxy resin*, 26 x 9 x 12 cm, 2008
Mali rinež / *Pulsus minor*, epoksi smola / *epoxy resin*, 40 x 16 x 11,5 cm, 2009
2πr, Damijan Kracina, Vladimir Leben, Sašo Kalan, video animacija, zvočnik / *videoanimation, loudspeaker*, 2012
(risba / *drawing*: Damijan Kracina, Vladimir Leben, panoramska fotografija / *panoramic photography*: Damijan Kracina, animacija / *animation*: Vladimir Leben, glasba / *music*: Sašo Kalan, zvočni objekt / *sound object*: Sašo Kalan, Damijan Kracina)

Biografija

Damijan Kracina je bil rojen leta 1970 v Kobaridu. Po zaključenem študiju kiparstva leta 1996 pri profesorju Dušanu Tršarju na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani je leta 1999 na isti akademiji zaključil tudi specialistični študij kiparstva in videa pri profesorjih Luju Vodopivcu in Sreču Draganu. Od leta 1998 se je izpopolnjeval v Grazu, New Yorku, Tamarid Institute Albuquerque v Novi Mehiki in Santa Fe Art Institute v Santa Feju v Novi Mehiki in Združenih državah Amerike. Leta 1992 je ustanovil umetniško skupino Provokart. V letih med 1997 in 2000 je bil umetniški vodja umetnostnega centra Artilerie Kluže. Leta 2005 je bil soustanovitelj umetniške skupine Društvo za domače raziskave. Je član kolektiva AKC Metelkova. Ustvarja na področju kiparstva in večmedijske umetnosti. Od leta 2010 je profesor na Srednji šoli za oblikovanje in fotografijo v Ljubljani. Živi in ustvarja v Ljubljani.

www.kracina.com

Biography

Damijan Kracina was born in 1970 in Kobarid. In 1996 he concluded his study of sculpture under Professor Dušan Tršar at the Ljubljana Academy of Fine Arts and Design. In 1999 at the same academy he completed specialist studies of sculpture and video under professors Ljujo Vodopivec and Srečo Dragan. After 1998 he enhanced his knowledge in Graz, New York, at the Tamarind Institute in Albuquerque, New Mexico, and at the Santa Fe Art Institute in Santa Fe, New Mexico, USA. In 1992 he founded the art group Provokart. From 1997 to 2000 he was the artistic director of the art centre Artilerie Kluže. In 2005 he was co-founder of the artists' group Društvo za domače raziskave. He is a member of the AKC Metelkova group. He works in the fields of sculpture and multimedia art. He has been a professor with the Secondary School of Design and Photography in Ljubljana since 2010. He lives and works in Ljubljana.

Samostojne razstave / Solo exhibitions

1994

Galerija Kapelica, Ljubljana

1995

Galerija KCK, Tolmin

Kracina TV, Galerija Kapelica, Ljubljana

1996

Aquarium, Likovni salon Celje, Celje

1997

ZOO, Galerija Škuc, Ljubljana

Trdnjava Kluže, Bovec

Animalis, Grad Podsreda

Soški biser (s Katarino Toman), Tolmin

1998

Karantena / Quarantene, Werkstadt Graz,

Graz, Avstrija

2001

Osebna razstava kot spletna stran, Media NOX,

Maribor

2002

Vrt, Galerija Juraj Klovič (z Lado Segal), Reka, Hrvaška

2003

www.protusfont.org, projekt na spletu

2004–2009

Galapagos (z Vladimirjem Lebnom), Galerija Alkatraz, Ljubljana; Ljubljanski grad – Peterokotni stolp, Ljubljana;

Likovni salon, Celje; MMC KIBLA, Maribor; Obalne galerije – Galerija Loža, Koper; Galerija A+A, Benetke, Italija; Stanica_Lab, Žilina, Slovaška; Centre Euralille, Lille, Francija

2005

Animal Tour (z Vladimirjem Lebnom), Loški muzej Okrogli stolp, Škofja Loka; Galerija Ghetto, Split, Hrvaška; Galerija PM, Zagreb, Hrvaška

Kabinet & La Capilla Atomica, (projekt DDR, z Alenko Pirman in Janijem Pirnatom), dvorišče Galerije Škuc, Ljubljana

Živali 1914-1918 (projekt DDR, z Alenko Pirman in Janijem Pirnatom), Turističnoinformativni center, Kobarid

2006

Koralni otok, Klinični center Ljubljana - Pediatrična klinika in Galerija Škuc, Ljubljana

Play All, projektna soba SCCA, Ljubljana

Specimen / Primerek, (z Alenko Pirman in Janijem Pirnatom), Kabinet DDR – dvorišče Galerije Škuc, Ljubljana

2007

Povečava (z Vladimirjem Lebnom), Loški muzej – Okrogli stolp, Škofja Loka

2008

Belo kot umazan sneg, Galerija Škuc, Ljubljana

2009

Sanitarium (samostojni projekt), Keramika v konceptu, Galerija Božidar Jakac – Lapidarij, Kostanjevica na Krki

Pojavljanje novih vrst, Info središče Triglavski narodni park, Bled

2010

Kipi in slike, Damijan Kracina in Vladimirir Leben, Galerija Equrna, Ljubljana

Resni igralci / Serious players, Damijan Kracina in Tomaž Tomažin, Galerie Zero, Berlin, Nemčija

2011

Črne luknje, (s Katarino Toman Kracina), Galerija – Vrt ZDSLJ, Ljubljana

2013

V letu kačjega pastirja / In the Year of the Dragonfly, Galerija Božidar Jakac – lapidarij, Kostanjevica na Krki

Skupinske razstave / Group Exhibitions

1995

Bienale mladih mediteranskih umetnikov, Moderna galerija, Reka, Hrvaška

Cash'n'Carry, Galerija Škuc, Ljubljana

Lamparna, Labin, Hrvaška

1996

For Your Eyes Only, Grad Ujazdowski, Varšava, Poljska

Immaginario altro, Sala Franco, Trst, Italija

Telo angela / Ill corpo dell'angelo, Mestna galerija, Piran

Cyber Café!, Galerija KCK, Tolmin

Natura naturans, Museo di storia naturale, Trst, Italija

Immaterial, Moscow forum of initiatives, Mali manež, Moskva, Rusija

1997

Media in media, Mestna galerija, Ljubljana

Biennale of the young artist of Europe and the mediterranean, Torino, Italija

Modra roka / Wise Hand, Majski salon, Galerija Rihard Jakopič, Ljubljana

LUR, Collegium artisticum, Sarajevo, Bosna in Hercegovina

Real fiction, Area di Ricerca, Trst, Italija

Interstanding – understanding, Rotermans

Salt Storage Arts Centre, Talinn, Estonija

Please Touch, Umetnostna galerija Maribor – Razstavni salon Rotovž, Maribor

1998

4. mednarodni festival računalniške umetnosti, Galerija Rotovž, Maribor

Day + Night show, Kunstlerhaus Wien – Passage Galerie, Dunaj, Avstrija

Transverzala utrinkov, Znojile, Baška grapa

Med zidovi / Intramuros, Arterija Kluže,

Trdnjava Kluže, Bovec

1999

Potovanje brez premikanja / Travelling without moving, Galerija KCK, Tolmin

Snow sculpture event, Quebec, Kanada

Zimski salon, Mestna galerija, Ljubljana

Umetnost iz nahrbtnika / Art from rucksack,

Likovni salon, Celje (prenos: Galerija ŠKUC, Ljubljana; Limerick City Gallery of Art, Limerick, Irsko; Catalyst Art Gallery, Belfast, Irsko)

SiQ 1999, WUK Kunsthalle Exnergasse, Dunaj, Avstrija

Without the Wall, Ludwig Museum, Sankt Petersburg, Rusija

Postaja Topolo, Topolo, Italija

Homo Sapiens 2000, Kibela, Maribor

2000

Kunstraum Mitteleuropa, Palais Harrah, Dunaj, Avstrija

Vse razen videza, Moderna galerija, Ljubljana
artisti.giovani@sloveni, Benetke, Italija

Slika 2000, Galerija Equrna, Ljubljana

Extended transformations, Trst, Italija

Argos Project, Vevey, Švica

U3 - 3. triennale sodobne slovenske umetnosti:

Vulgata, Moderna galerija, Ljubljana / prenos: Pavel house, Lafeld, Avstrija; NBK, Berlin, Nemčija

2001

Kunstraum Mitteleuropa, Kibla, Maribor

Likovna zbirka Factor banke, Moderna Galerija, Ljubljana

Hic et nunc, Sala Roma, Pordenone, Italija

Extended Transformation - Natura Naturans 5, Mestni Muzej, Ljubljana (prenos: Umetnostna galerija Bosne in Hercegovine, Sarajevo; Muzej sodobne umetnosti, Zagreb)

Mamljivo / Alluring, Mednarodni grafični likovni center, Ljubljana

Becomings, Tirana (prenos: Belgrade, Priština, Paris)
Central, Museum Morsbroich, Köln, Nemčija
Slovene way, Villa Serena, Bologna, Italija
2002
Escape from Alkatraz, WAH Center, New York, ZDA
Central, Galerija Gradec, Zagreb, Hrvaška
Becomings, Mestna galerija, Ljubljana
Conexions, Tamarind Institute, Albuquerque, New Mexico, ZDA
Genius Loci, Mestna galerija, Piran
Strawberrys in December, Likovni salon, Celje
Risba / Drawing, Koroška galerija likovnih umetnosti, Slovenj Gradec
2003
Sight.Seeing, 4. Austrian Triennial of Photography, Graz, Avstrija
Far away, Eskilstuna konstmuseum, Eskilstuna, Švedska
Replay, Galerija P74, Ljubljana
Slovenska videoumetnost 1969–2003, Artspace, Dunaj, Avstrija
2004
Extended Views, Centre Céramique, Maastricht, Nizozemska
Avtokino Barje, cestninska postaja Barje, Ljubljana
Re-Connections, Santa Fe Art Institute, New Mexico, ZDA
Videospotting, Dotik, Videm, Italija
Ready 2 Change, Galerija P74, Ljubljana
Slovenska umetnost 1985–1995. Razširjeni prostori umetnosti, Moderna galerija, Ljubljana
2005
Festival visages francophones – Visages de la Slovenie, Cahors, Francija
22nd Kassel Documentary Film Festival, Kassel, Nemčija
Čisto umazano / Pretty Dirty, Svet umetnosti, Galerija ŠKUC, Ljubljana
Kiparske pokrajine, Bežigradska Galerija 2, Ljubljana
Slovenska umetnost 1995–2005. Teritoriji, Identitete, mreže, Moderna galerija, Ljubljana

Hevreaka. Stičišče novih tehnologij in storitev, Gospodarsko razstavišče, Ljubljana
Materika, Festival sodobne umetnosti, Nova Gorica – Gorizia, Slovenija – Italija
EMAF – European Media Art Festival, Osnabruck, Nemčija
2006
The One Minute Awards 2006 The One Minute Foundations, TOM, Amsterdam, Nizozemska
Pogledi na dolino reke Soče – Drugačne perspektive, Galerija Rika Debenjaka, Kanal ob Soči
Odbrana priroda, 12. bienale Pančevo, Pančevo, Srbija
Arhipelag, Mednarodni festival sodobne umetnosti, Nova Gorica – Gorizia, Slovenija – Italija
2007
Land(e)scapes, Künstlerhaus Graz, Graz, Avstrija
Move Moment: V iskanju umetniške identitete, DSLU Ljubljana – Veleposlaništvo Republike Slovenije, Washington, DC, ZDA (prenos: New York, Cleveland, Seattle, Ljubljana)
Festival Smotra kratke video forme, KIC Budo Tomović, Podgorica, Črna gora
2008
VOLTA 4, Mednarodni sejem umetnosti, Basel, Švica
VS Bergen, The Foundation and Gallery, Bergen, Norveška
Ekosusak, Art and Ecology Platform, Susak, Hrvaška
Nematična področja: Video umetnost v Sloveniji v devetdesetih, Galerija Alkatraz, Ljubljana
Arhipelag, Mednarodni festival sodobne umetnosti, Nova Gorica – Gorizia, Slovenija – Italija
Crazycurators Biennale, Bratislava, Slovaška
2009
Zaradi dopusta zaprto, Galerija Škuc, Ljubljana
The Ideal Woman, Nordbrabants Museum, Hertogenbosch, Nizozemska
Risba, Mestna galerija, Ljubljana
Vienna Fair - Mednarodni sejem umetnosti – 2009, Dunaj, Avstrija
1. mednarodni trienale keramike Unicum, Narodni muzej, Ljubljana

Keramika v konceptu 4 (samostojni projekti Mirsada Begića, Damijana Kracine, Iztoka Maroha in Nataše Sedej), Galerija Božidar Jakac – lapidarij, Kostanjevica na Krki
Culture Industry: Folklore and Clichés at VOX, Atene, Grčija
To be Continued ... (video zbirka Umetnostne galerije Maribor), Muzej moderne in sodobne umetnosti, Reka, Hrvaška
2010
U3 - 6. triennale sodobne umetnosti v Sloveniji: Ideja za življenje. Realizem in realno v Sodobni umetnosti v Sloveniji, Moderna galerija, Ljubljana
Kiparstvo danes: Komponente, stičišča in presečišča, Galerija sodobne umetnosti Celje
Dobesedno brez besed, Mestna galerija Ljubljana
Preview Berlin – The Eemerging Art Fair, Flughafen Berlin Tempelhof, Berlin, Nemčija
2011
Besede prostora, prostor besed, Projektna soba SCCA, AKC Metelkova mesto, Ljubljana
Contemporary Art from Slovenia, ECB, European Central Bank, Frankfurt
Preview Berlin 2011, Alkatraz Gallery at the Contemporary Art Fair, Berlin, Nemčija
2012
Črno / Black, atrij Mestne hiše, Ljubljana (prenos: Viteška dvorana gradu Grad, Goričko)
Za živ(al)ce v realnem času, Galerija ŠKUC, Ljubljana
Pot skozi skulpturo, Mestna galerija, Ljubljana
Vmesna postaja, AKC Metelkova mesto, Ljubljana
Čačke / Doodles (z Erikom Mavričem, Mihom Pernetom in Leonom Zouđarjem), Galerija Simulaker, Novo mesto
Svetlobna gverila: Drilling (s Sašom Kalanom), 2πr (z Vladimirjem Lebnom), Mestni muzej Ljubljana – Galerija vžigalica, Ljubljana
2013
Materialnost, Kibla portal, Maribor
To so čačke, Mestna galerija, Nova Gorica

Scenografija / Scenography

33 Obratov, zasnova in koreografija Sanja Nešković Peršin, Center kulture Španski borci, Ljubljana, 2011

Dela v zbirkah / Works of art in collections

Zbirka Faktor banke, Ljubljana: Decoration, svetlobni objekt, 1997
Galerie Ernst Hilger, Dunaj: Interview with Threaten Kind, video, 2000
Tamaride Institute, Albuquerque, Nova Mehika, Združene države Amerike: Trinity, System, litografije, 2002
Umetnostna galerija Maribor: Galapagos, video in instalacija, 2004

Nagrade / Awards

2004 – nagrada za neodvisne projekte **Arts Link Independent Project Award**, CEC ArtsLink, Združene države Amerike

Damijan Kracina

V letu kačjega pastirja / *In the Year of the Dragonfly*

Izdala in založila / *Published by* – Galerija Božidar Jakac

Zanjo / *Represented by* – Bojan Božič

Kustosinja razstave / *Exhibition Curator* – Barbara Rupel

Besedilo / *Text* – Barbara Rupel

Lektoriranje / *Language Editor* – Milena Sitar

Angleški prevod / *English Translation* – Andrej Hiti Ožinger

Fotografija / *Photography* – Tomaž Lunder, Matevž Paternoster (str. 12 levo spodaj)

Oblikovanje / *Graphic Design* – Nives Lunder, Studio Grad

Tisk / *Print* – Pro Grafika

Naklada / *Edition* – 300

Kostanjevica na Krki, maj 2013

Razstavo so omogočili / *The Exhibition has been Made Possible by:*

Ministrstvo za kulturo Republike Slovenije

Zavarovalnica Triglav, d. d., Krško

Suprima, Agencija za varnost, d. o. o.

Občina Kostanjevica na Krki

Krka, d. d.

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

